

100,000 Rbd., medens der fra anden Side skulde bringes 400,000 Rbd. tilveie. Saaledes har den været for her samtidig med den øvrige Ordning af Theatrets Anliggender, men den er næsten ikke bleven omtalt, fordi man antog, at det var en Sag, som laa endnu fjernere, og det, der nærmest skulde omhandles, var de andre Forhold. S. Nar er den kommen for os i en Stikkelse, som er saa vidt forskjellig fra det, som Commissionen tidligere har tilraadet, og som Regjeringen har forelagt her, at det vilde efter vor Mening være aldeles uforfvarligt at lade den gaae videre i den Form. Det er en Bevilling, man her forlanger af os, paa 300,000 Rbd. paa samme Tid, som Regjeringen har sagt, at den kunde nøies med 100,000 Rbd. og paa samme Tid, som Regjeringen har stillet i Udsigt, at den fra anden Side kunde faae 400,000 Rbd. S. Lider som disse, da vi maae høre endog saa fra Ministerbordet, at det er Folkethinget, som har drevet Regjeringen til flere Udgifter, som tvinge den til nu at komme med forøgede Byrder paa Befolkningen, maa det virkelig vel tages under Overveelse, inden vi gaae hen og drive Regjeringen til at forhøie en Udgift af Statskassen eller af Sorø Academi, som dog allerede staaer i nær Forbindelse med Statskassen, fra 100,000 til 300,000 Rbd., og inden vi sette Byrden for de Andre fra 400,000 Rbd. til 200,000 Rbd., troer jeg — jeg huffer ikke om Summerne paa dette Punkt nu ere ganske de samme som i det forrige Forslag. Det er altsaa Grunden til, at denne Sag staaer for os som saa vigtig og saa alvorlig, at vi nødvendig maae prøve den omhyggelig, og at vi, naar vi endelig skulle drives ind paa den, da maae stille Forslag til den, for at den kan komme til at foreligge saa godt som muligt. Det Forslag, som nu ligger for fra det ærede Medlem, er ganske vist ingenlunde hverken besparende eller tilfredsstillende. Det er allerede paavist saaledes af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille), at jeg i Meget kan henholde mig dertil, og jeg maa i det Hele ligesom de sidste ærede Medlemmer udtale min Forundring over, at det ærede Medlem har villet bringe det frem igjen, men jeg maa dertil føie en særlig Udtalelse, da

han har beflaget sig over den Modtagelse, som dette Forslag har faaet fra hans Venners Side; — da jeg tidligere har staaet i denne Sag som en af dem, der ere gaaede sammen med ham, maa jeg vel i denne Sag kaldes hans Ven —; jeg troer at have havt god Grund til at søge at faae hans Forslag afvist, og det maa det ærede Medlem selv kunne forstaae; thi hvad er det, han anfører som Grund til, at han fra Begyndelsen kom frem med dette Forslag? Det vilde ærede Medlemmer see i Betænkningen, Tillæg B. Sp. 888. Der siger han udtrykkelig, at det var paa Grund af Afstemninger, som ere foregaaede her i denne Rigsdagssamling og af Frygt for, at det skulde vise sig, at Afstemningen her skulde ved anden Behandling gaae i en anden Retning end den, som den gif i forrige Samling, at han var kommen med et Mæglingsforslag, der efter hans Mening skulde være mindre ugunstigt end det, der ellers skulde have Udsigt til at gaae igjennem. Men nu har Thinget saa tydeligt og klart som muligt ved anden Behandling vist, at det staaer paa samme Standpunkt som ifjor. Det har forkastet Dagsordenen, eller den Tanke, at Theatret skulde overgives til privat Entreprise, med et lille Fleertal, og dernæst har det forkastet selve Forslaget, ogsaa med et lille Fleertal, alt ligesom ifjor. Altsaa, den Afstemning, som det ærede Medlem frygtede for skulde gaae imod ham, og som var Grunden til, at han vilde fremkomme med sit Mæglingsforslag, er gaaet i den Retning, som han antog, at det ikke vilde gaae, og desuagtet kommer han frem med dette sit Mæglingsforslag, og nu kommer han frem med det, ikke som et, der skulde være mindre ugunstigt, men som et, der i og for sig skulde være gunstigt, som et, der baade strax skulde være economisk og stille i Udsigt fremtidige Besparelser, som det ikke nu var muligt at naae. Altsaa, hvad der tidligere var et nødvendigt Onde, er nu, da det ikke længere er nødvendigt, blevet et Gode for ham. Paa den Maade troer jeg ikke, man styrker sin Indflydelse i Thinget, og paa den Maade troer jeg ikke, man begrundet sin Berettigelse til at optræde som Forslagsstiller og mene, at Thinget skulde blive ved at